

PARLAMENTUL ROMÂNIEI SENAT

COMISIA JURIDICĂ, DE NUMIRI,
DISCIPLINĂ, IMUNITĂȚI ȘI VALIDĂRI
Nr. XIX/979/2006

RAPORT

La Propunerea legislativă pentru modificarea Legii pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție nr.78/2000

Cu adresa nr. L689/2006, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a fost sesizată spre dezbateri și întocmirea raportului la **Propunerea legislativă pentru modificarea Legii pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție nr.78/2000**, inițiatori Dep. Tudor Mohora – PSD, Valer Dorneanu – PSD, Florin Iordache – PSD.

În ședința din 17 octombrie 2006, Comisia juridică a luat în dezbateri inițiativa legislativă și a hotărât să adopte **un raport de respingere**.

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea lit. b) și c) ale art. 10 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție. Acestea, în forma actuală, au următorul cuprins :

„ Art. 10. – Sunt pedepsite cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii, pentru sine sau pentru altul, de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite :

- a) .....
- b) acordarea de credite sau de subvenții cu încălcarea legii sau a normelor de creditare, neurmărirea, conform legii sau normelor de creditare, a destinațiilor contractate ale creditelor sau subvențiilor ori neurmărirea creditelor restante;
- c) utilizarea creditelor sau a subvențiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate.”

La art. 10 lit. b), inițiatorii propun *dezincriminarea* faptei atunci când aceasta s-a săvârșit *cu încălcarea normelor de creditare*, iar la art. 10 lit. c), propun *dezincriminarea* faptei de utilizare a creditelor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate *atunci când toate aceste fapte sunt săvârșite în scopul obținerii, pentru sine sau pentru altul, de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite*.

Raportată la realitățile sociale din România, reglementarea specială în domeniul corupției a reprezentat o reacție firească a statului, prevederile cu caracter general din Codul penal nemaifiind suficiente. Astfel, fenomenul corupției nu este nou – în acest sens, erau incriminate în Codul penal român în perioada comunistă – însă, a căpătat dimensiuni îngrijorătoare, în special în perioada de tranziție. Noile valențe ale fenomenului de corupție s-au manifestat și pe plan european și internațional, motiv pentru care, în ultimii 15 ani, s-au adoptat, în această materie, instrumente specifice.

Se impune menționarea faptului că Legea nr. 78/2000 reglementează atât corupția în domeniul public, cât și corupția în sectorul privat. Aceasta din urmă este la fel de periculoasă, subminând valori precum încrederea, loialitatea, necesare menținerii și dezvoltării unor relații sociale și economice firești, putând afecta esența statului de drept și buna funcționare a societății, în general. Din aceste considerente, Convențiile internaționale ratificate de România tratează în mod unitar corupția în sectorul public și corupția în sectorul privat, statul român angajându-se să incrimineze faptele de corupție indiferent de proveniența capitalului afectat de acest flagel.

Legislația românească în materie, în special Legea nr. 78/2000, a fost printre primele legislații naționale care au transpus ceea ce se urmărea, în special la nivel european, și anume incriminarea fenomenului corupției în sectorul privat. Prin urmare, a renunța la incriminarea unor aspecte ale corupției în domeniul privat ar semnifica un regres important.

Totodată, prin adoptarea acestei propuneri legislative, s-ar încălca Convenția penală privind corupția, adoptată la Strasbourg, la 27 ianuarie 1999 și ratificată de România prin Legea nr. 27/2002. Astfel, se prevede necesitatea incriminării corupției active și pasive în sectorul privat, incriminarea faptelor de natură financiar-contabilă care reprezintă fie acte pregătitoare infracțiunilor de corupție, fie „deghizează” o infracțiune de corupție, fie sunt legate de infracțiunile de corupție.

Propunerea de eliminare, din textul legii, a sintagmei „încălcarea normelor de creditare”, pe motiv că o normă internă a băncii nu poate fi transformată într-un act cu putere de lege, nu se justifică, în raport cu dispozițiile Legii nr. 58/1998 privind activitatea bancară, care *recunoaște în mod expres dreptul băncilor de a emite norme proprii de creditare*.

Fiecare angajat al băncii are obligația de serviciu de a cunoaște normele interne de creditare ale băncii, iar în cazul în care le încalcă „în scopul obținerii, pentru sine sau pentru altul, de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite”, afectează grav încrederea publică în instituțiile bancare, aduce atingere fondurilor băncii, săvârșind o faptă gravă, care se impune a fi sancționată penal.

De altfel, nu orice neglijență sau încălcare a normelor de creditare din partea funcționarului bancar constituie fapta de corupție prevăzută la art. **10 lit. b)**, ci *intenția calificată prin scop* a persoanei care, pentru bani, bunuri sau foloase necuvenite, încalcă legea și normele bancare în materie.

Referitor la propunerea de modificare a art. **10 lit. c)**, în sensul *dezincriminării* faptei de utilizare a creditelor în alte scopuri de cât cele pentru care au fost acordate, atunci când toate aceste fapte sunt săvârșite în scopul obținerii, pentru sine sau pentru altul, de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, Curtea Constituțională a reținut faptul că, „... în conformitate cu dispozițiile art. 57 din Constituție, cetățenii și celelalte subiecte de drept au obligația să-și exercite drepturile cu bună-credință. Or, fiind evident că utilizarea creditelor sau a subvențiilor în alte

scopuri decât cele pentru care au fost acordate constituie o exercitare abuzivă, cu rea-credință, a dreptului de proprietate, instituirea răspunderii juridice pentru asemenea încălcare – prin dispoziția legală atacată pe calea excepției de neconstituționalitate – este întru totul constituțională.” (Decizia nr. 384/2005)

Guvernul **nu susține** adoptarea acestei propuneri legislative.

Comisia pentru drepturile omului și Comisia pentru cercetarea abuzurilor au transmis **aviz negativ**, iar Comisia pentru buget a transmis unul **favorabil**.

În consecință, supunem Plenului Senatului, spre dezbateră și adoptare, **Raportul de respingere**, împreună cu inițiativa legislativă ce a făcut obiectul dezbaterii în Comisia juridică.

În raport cu obiectul de reglementare, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor **organice** și propunem respingerea ei, potrivit art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

În conformitate cu art. 75 alin. (1) din Constituția României și art. 88 alin. (7) pct.2 din Regulamentul Senatului, Senatul ia în dezbateră această inițiativă legislativă în calitate de **primă Cameră** sesizată.

PREȘEDINTE

Senator
Peter Eckstein Kovacs

SECRETAR

Senator
Valentin Dinescu